

СЛОВО дало життя всьому матеріальному і розумовому світу. Алфавіт підняв людей до найвищої висоти. Письмо несторяє (послідовників літописця Нестора) запозичив сам Чингізхан. І не дивно, що букви в монголо-татар подібні до наших. Споконвіку вважалося, що писемна і грамотна людина та, що розуміється на письмі, а не та, що має гроші і не вміє прочитати написане.

Ще з древності софісти, письменні люди, були найшанованішими "скарбниками" азбуки, які вважалися Господніми людьми і перебували під Божим покровом. А ті, що мали багато книг, взагалі відзначалися вєбаченою жєжественною владою і високим становищем серед усіх верств населення.

Хати-читальні, бібліоси та гримуари – так колись називалися збір-

лучається й Україна. І юні читачі, перекладаючи "Рационалізатор та винахідник", "Юний техник" та інші радянські журнали, заробили не віртуальну, а справжню валюту.

Тож іще ніким не приватизована бібліотека – то відчинені

училище, продовжила навчання у Рівненському інституті культури. Готувала технічну бібліотеку для Європейського технічного інституту, що відкрився в Старій Рафалівці завдяки Рівненській АЕС. А як справжня цінителька слова і госпо-

– Наша бібліотека, – з гордістю розповідає сільський голова Старої Рафалівки Ольга Вихрик, – осерєдок і колективної думки, і дружби. Бібліотека збирає всіх, не дивлячись на вік, професію і соціальний статус. І не дивно, що Ганна Карпач,

«Добре ім'я людина» ВЕЛИКИЙ СВІТ

за свідченням листопадового номера журналу "Шкільна бібліотека", стала лауреатом всеукраїнського конкурсу "Шкільна бібліотека 2009 року". Можливо, як автор, щось із почутого піддала б сумніву. Але в Євроуніверситеті, тодішньому інституті, навчався мій син, і всі книги з технічних дисциплін, зокрема з атомної енергетики, бралися в бібліотеці Старої Рафалівки.

А живе Ганна Кирилівна у Кузнецовську. Крім сина і дочки, має внуків. А на вигляд

АЛФАВИТА МОГО...

ки писаних та друкованих фоліантів і відкривали світ тому, хто знав азбуку-алфавіт...

Минули часи – і ми маємо унікальні бібліотеки та доступ до такого слова, до такої царини знань та інформації, які попередникам і не снилися. Для мене особисто бібліотекар – вище будь-якого керівника. Бо кожна нова книга, кожне нове енциклопедичне видання насамперед пройде через руки бібліотекаря – нового його володаря і вічного бібліофіла. На жаль, сьогодні всі так зайняті багатством, що не помічають багатства інформаційно-духовного. Але вже нині, коли пишу ці рядки, інформація гуртує молодих комп'ютерників, які по Інтернету, на бібліотеках радянського зразка, творять і духовний, і матеріальний статок. До цих процесів до-

двері у великий незвіданий світ. Біжіть туди, поспішайте – і виловлюйте все цінне, що стане колись у пригоді. Бо з часом дорога туди може й повужчати: у містах вже є бібліотеки, до яких вилаштовуються платні черги. Вибирайте ті з-поміж сільських бібліотек, де ще не рилися політичні бюзніри і не викидалися невідомі їм книги. Читайте. І любіть букву. Бо вона розумніша за нас.

Це відчуваєш, відчиняючи двері Старорафалівської сільської публічно-шкільної бібліотеки. Нею завідує Ганна Карпач – щиро закохана у свою професію людина. З великою любов'ю Ганна Кирилівна ставить до її Величності Книги. А що народжена у 1963 році, то застала той благодатний час, коли слово і книга були на висоті. Закінчивши Дубнівське культосвітнє

дарка книжного царства у найстарішому містечку над Стиром, зберегла всю доступну і недоступну літературу. Так само, як і її колеги – хранителі церковного письма у Свято-Миколаївській церкві.

– Іхала комплексна перевірка з Рівного, – розповідає завідувача методичним відділом ЦРБ Галина Швирид, – і в Старій Рафалівці загальну увагу привернули барвисті клумби.

– Чий це? – так і кинулися гості.

– А це і є наша бібліотека, – відповіли їм.

Та головне – тут справжня царина духовної величі. І стенди, і підшивки журналів та газет, і новітні комп'ютерні технології. І стало звичним, що допізна у бібліотеці світиться світло, – то заочники вчать життєві і професійні премудрості.

– нівроку красива й молода. Як бібліотекар, наставник і педагог, завжди подасть руку допомоги. За це її і люблять та поважають.

... Зараз зима. До бібліотеки веде біла доріжка. Ще тижень-два – і стане на поріг перше весняне свято 8 Березня. До Міжнародного жіночого дня у неї вже підготовлена виставка книг про відомих жінок Рівненщини, а з учнями місцевої школи готується літературний концерт. Він буде приурочений не тільки маминому дню, але й прильоту перших перелітних птахів. Зокрема буслів, які отаборили центральну вулицю добрим десятком гнізд.

Г. ШТЕРН.

На знімку:
Ганна КАРПАЧ
у бібліотеці.

**Штерн Г. Великий світ алфавіта мого...//Володимирецький вісник.- 2009.- 9 жовтня.
-С.4**